

Dosar nr. XXXXX

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECTIA I CIVILA

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la XXXXX

Completul compus din:

PREȘEDINTE XXXXX

Judecător XXXXX

Grefier XXXXX

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de reclamantul XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței civile nr. XXXX pronunțată de Tribunalul XXXXXXXXXXXX în dosar nr. XXXXXXXXXXXX, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal efectuat în cauză se constată lipsa apelantului reclamant XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și a pârâtei intimat XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, fiind prezentate pe scurt: stadiul judecății, faptul că pricina este scutită de plata taxelor judiciare de timbru, precum și împrejurarea că reclamantul apelant XXXXXXXXXXXX a comunicat la dosar note scrise și practică judiciară, respectiv două hotărâri pronunțate de Curtea de Apel Alba Iulia – Secția I Civilă sub nr. XXXXXXXX.

Instanța constată că părțile au fost citate cu mențiunea să-și exprime poziția procesuală cu privire la necesitatea sesizării ÎCCJ potrivit disp. OUG nr. 62/2024, solicitare față de care apelantul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX apreciază că nu se impune sesizarea ÎCCJ, întrucât nu se ridică o chestiune nouă de drept asupra căreia Curtea de Apel Alba Iulia să nu se fi pronunțat.

Instanța, în ceea ce privește condițiile ce impun sesizarea ÎCCJ apreciază că acestea nu vizează pronunțarea de către Curtea de Apel Alba Iulia, ci condiția impusă este ca asupra chestiunii de drept de a cărui lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective. Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii, considerente în raport de care instanța apreciază că în speță sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prev. de art. 2 din OUG 62/2024, întrucât asupra chestiunii de drept din cauză Î.C.C.J. nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, iar de chestiunea de drept ce face obiectul apelului depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv a căii de atac declarate în cauză.

În temeiul art. 2 alin.1 din OUG 62/2024, întrucât sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate anterior menționate, instanța va dispune sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept astfel cum a fost reținută în încheierea de la termenul anterior, cu îndreptarea erorii materiale strecurate în menționarea acesteia, respectiv art. 12 alin.2 nu este din Ordinul Ministerului Educației nr. 3498/2022, ci este din Normele Metodologice de aplicare a OUG nr. 8/2009 și atunci întrebarea va fi următoarea:

"Dacă prevederile art.1 alin.1 și alin. 2 din OUG 8/2009, art. 3 alin.2 din HG nr. 215/2009, art. 12 alin.2 din HG 215/2009, ale Ordinului nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile, respectiv instituțiile de

învățămant de stat, ordin emis de Ministerul Educației Naționale, se interpretează în sensul că voucherele de vacanță aferente anului 2022 cuvenite cadrelor didactice se acordă proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului sau integral, indiferent de perioada în care s-a prestat această muncă”.

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție, se va aduce la cunoștința Secției I civile din cadrul Curții de Apel Alba Iulia și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe competente să soluționeze cauze similare în primă instanță sau în căi de atac.

CURTEA DE APEL

I. Obiectul și istoricul cauzei

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată pe rolul Tribunalului XXXXXXXX la data de XXXXXXXX sub nr. XXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, a chemat în judecată pe pârâțul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea acesteia la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2022. Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Prin sentința civilă nr. XXXXXXXX pronunțată de Tribunalul XXXXXXXX a fost admisă în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în contradictoriu cu pârâțul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

A fost obligat pârâțul la acordarea către reclamant a indemnizației de vacanță sub formă de vouchere de vacanță, aferente anului 2022, *proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte*.

A fost respinsă în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:

În fapt, reclamantul este încadrat la unitatea pârâtă pe postul de profesor învățămant primar, începând cu data de 01.09.2022 și nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță aferente anului 2022, deși a solicitat acest lucru, astfel cum rezultă din adeverința atașată.

Prin prezenta acțiune se pretinde obligarea pârâtului la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2022, fără cheltuieli de judecată.

Instanța a constatat că acțiunea este întemeiată doar în parte și a fost admisă în aceste limite pentru următoarele considerente.

Într-adevăr, art.1 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță prevede: „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare vouchere de vacanță. (2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2021, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat”, iar potrivit alin. (2⁵) „În cazul instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, modalitatea de acordare a indemnizațiilor de vacanță se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fără a se diminua cuantumul anual acordat salariaților din administrația publică centrală și locală pentru vouchere de vacanță sau echivalent”.

În aplicarea OUG nr. 8/2009 aprobată cu modificări prin Legea nr. 94/2014, s-a emis HG nr. 215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, iar din art. 3 alin. (2) rezultă că *în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.*

Unitatea pârâtă este una dintre instituțiile prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență (respectiv instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. 1 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. 1 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare).

Potrivit art. 12 alin. (2) din Normele metodologice, cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță, se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.

Prin Ordinul ministrului educației nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și alte instituții publice din subordinea/coordonarea acestuia, pentru anul 2022, s-a stabilit, la art. 1 alin. (2)-(4) astfel: „(2) *Voucherele de vacanță aferente anului 2022 se emit doar pe suport electronic și sunt în cuantum de 1.450 de lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în bugetul alocat cu această destinație.* (3) *Voucherele de vacanță se acordă tuturor persoanelor care au calitatea de salariat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1) la momentul acordării acestora. Având în vedere că voucherele de vacanță se acordă pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului, beneficiază de acestea persoanele care au desfășurat efectiv activitate în perioada de referință, indiferent de perioada lucrată.* (4) *Beneficiază de vouchere de vacanță personalul încadrat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1), care a desfășurat activitate în anul 2022, indiferent de durata acestora, inclusiv personalul aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

Din prevederile legale mai sus menționate rezultă că acordarea voucherelor de vacanță reprezintă un drept al angajaților în sensul art. 40 alin. (2) lit. c) Codul Muncii invocat și în acțiune, iar nu o simplă vocație.

Cu toate acestea, din interpretarea coroborată a dispozițiilor anterior citate, rezultă că intenția legiuitorului a fost de a acorda salariaților o indemnizație de vacanță anuală, în cuantum de 1450 lei, sub formă de vouchere, *proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului, deci nu integral, indiferent de perioada în care s-a prestat muncă.*

Prin urmare, nu se confirmă susținerile reclamantului în sensul că voucherele de vacanță s-ar acorda în cuantum integral indiferent de durata activității în muncă (o zi, o săptămână sau întregul an), cu atât mai mult cu cât acest drept suplimentar de natură salarială *se acordă pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial.*

În cazul în care legiuitorul ar fi intenționat să acorde integral indemnizația de vacanță în discuție indiferent de durata activității în muncă, efectiv prestate de salariat în decursul anului calendaristic, ar fi putut să prevadă această împrejurare expres, însă din nici un articol al OUG nr. 8/2009, ori al Normelor de aplicare și nici din cuprinsul Ordinului nr. 3498/2022 nu rezultă o asemenea posibilitate, nefiind niciunde prevăzut caracterul indivizibil al acestui drept de natură salarială.

Dimpotrivă, potrivit art. 14¹ din Normele metodologice „*la sfârșitul perioadei de valabilitate, la data stabilită de angajator sau la data încetării raporturilor de muncă, beneficiarul are obligația să restituie angajatorului voucherele de vacanță pe suport hârtie acordate pentru anul în curs și neutilizate ori necuvenite, potrivit prevederilor legale.*”

Totodată, potrivit art. 1 alin. (5) din Ordinul nr. 3498/2022, „*În cazul salariatului al cărui contract individual de muncă/raport de serviciu, la data acordării voucherelor de*

vacanță, este suspendat sau a încetat în cursul anului 2022, acesta poate beneficia de vouchere de vacanță numai dacă, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, depune la unitate/instituție o cerere în acest sens, precum și dovada achitării impozitului aferent prin virament bancar în contul unității/instituției."

În pofida celor susținute de reclamant, art. 1 alin. (4) din Ordinul nr. 3498/2022 nu permite acordarea integrală a indemnizației pentru personalul care a desfășurat activitate în anul 2022, indiferent de durata acesteia, ci vizează valorificarea dreptului prevăzut de lege chiar și pentru salariații care au prestat activitate în muncă cu fracțiuni de normă, ori doar o anumită perioadă a anului; interpretarea reclamantului este extensivă și contrară dispozițiilor OUG nr. 8/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 94/2014, dar și a HG nr. 215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță.

Raționamentul reclamantului ignoră prevederile art. 78 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative "ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora".

Așadar, s-a impus respingerea în rest a acțiunii, respectiv pretențiile vizând acordarea indemnizației de vacanță aferente anului 2022 și pentru perioada în care reclamantul nu a desfășurat activitate în muncă la pârât.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor legale mai sus citate, instanța a admis în parte acțiunea reclamantului și a obligat pârâtul să acorde indemnizația de vacanță sub forma voucherelor de vacanță, aferente anului 2022, doar proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte, fiind respinsă acțiunea în rest ca neîntemeiată.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței și admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

Apelantul susține că instanța de fond a dat o interpretare total eronată dispozițiilor legale aplicabile în speța dedusă judecării.

1. Acordarea voucherelor de vacanță a fost instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, iar în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009 a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 215/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță, cu modificările și completările ulterioare.

În temeiul art. 1 alin. (2), (2⁴) și (3) din O.U.G. nr. 8/2009, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 215/2009 și ale art. 36 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2018, au fost emise trei ordine de ministru privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile de învățământ de stat, respectiv Ordinul ministrului educației naționale nr. 3560/2018, Ordinul ministrului educației naționale nr. 3956/2019, Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4635/2020, potrivit cărora „... se acordă vouchere de vacanță, în cuantum de 1.450 lei/salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație, indiferent de durata contractului individual de muncă/raportului de serviciu și/sau timpul de muncă".

Or, din interpretarea logică și gramaticală a textelor legale invocate rezultă fără putință de tăgadă că voucherele de vacanță se acordă personalului care a desfășurat activitate în anul 2020, indiferent de durata acesteia (deci, indiferent că s-a aflat în activitate o zi, o săptămână, o lună sau întregul an, salariatul are dreptul de a primi voucherele de vacanță).

Pentru a motiva soluția de respingere în parte a cererii, instanța apelează la dispozițiile art. 12 al. 2 din Normele metodologice la OUG nr. 8/2009, care prevăd că: „Cuantumul

acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2) sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic".

Însă, această dispoziție legală nu este aplicabilă și salariaților din unitățile de învățământ preuniversitar, deoarece acestea se încadrează în categoria instituțiilor aflate în subordinea Ministerului Educației, fiind finanțate din bugetul de stat prin bugetul acestui minister, conform prevederilor art. 2 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, coroborate cu prevederile art. 104 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 a educației naționale.

În altă ordine de idei, subliniază faptul că art. 12 alin. 2 din Norme, citat mai sus, se referă la alți salariați decât cei angajați ai instituțiilor publice.

Legiuitorul a ales, așadar, să acorde angajaților din instituții publice, vouchere fără limitare în funcție de perioada de timp lucrată, pe când în cazul celorlalți angajați, care nu funcționează în instituții publice, doar proporțional cu timpul lucrat.

În aceste condiții, subliniază faptul că suntem în prezența a două situații distincte, generate de două categorii diferite de angajați și nu a două texte legale care vizează aceeași stare de lucruri și care se completează - astfel că, coroborarea pe care o face instanța de fond este una greșită din punct de vedere al interpretării logice a legii.

Doar dacă art. 12 alin. 2 din Normele metodologice nu ar fi conținut sintagma „alții decât...", ar fi putut, eventual, să fie de acord cu instanța de fond.

Chiar și atunci, însă, s-ar fi pus problema — în contextul art. 77 și 78 din Legea nr. 24/2000 — dacă Normele metodologice, adoptate prin HG, pot să adauge la o ordonanță a Guvernului și să creeze o excepție de la aceasta- aspect care ar fi fost de neacceptat. În egală măsură, apreciază că instanța de fond a greșit și sub alte câteva aspecte.

Astfel, instanța arată că un argument în sensul respingerii în parte a acțiunii, este reprezentat de art. 14 din Normele metodologice, care arată că, în cazul în care angajatul a primit în mod nemeritat voucherele de vacanță, trebuie să le restituie. Acest text de lege, însă, nu are legătură cu situația dedusă judecății, ci are în vedere acele cazuri în care un angajat, dintr-o eroare, a primit, spre exemplu, vouchere de vacanță într-un quantum mai mare decât suma de 1.450 lei sau dacă, acele vouchere și-au pierdut valabilitatea.

De asemenea, art. 1 al. 5 din Ordinul nr. 3498/2022 are în vedere situații aparte, respectiv, angajați care, la data acordării voucherelor în unitate, au avut contractul de muncă suspendat ori încetat, cazuri în care angajatul trebuie să depună o cerere la angajator pentru a beneficia de acestea. Nici o legătură, însă, cu speța dedusă judecății.

În sfârșit, mai invocă instanța textul art. 4 al. 5 din Ordin, care prevede, pe scurt, că angajatul trebuie să restituie suportul electronic la data încetării raportului de muncă sau la data pierderii valabilității ori dacă a intervenit o cauză de restituire. Nici acest text legal nu este incident în cauza de față.

Cu privire la încadrarea unităților școlare în noțiunea de „instituții publice”, menționează că, administrarea generală și conducerea sistemului de învățământ este asigurată la nivel național de către Ministerul Educației. Învățământul preuniversitar de stat face parte din serviciile publice descentralizate și este subordonat Ministerului Educației prin inspectoratele școlare județene. Acestea asigură la nivel local respectarea legislației și evaluarea sistemului și procesului educațional, precum și implementarea politicii educaționale stabilite de Ministerul Educației. Managementul resurselor umane în învățământul preuniversitar este responsabilitatea Ministerului Educației și se realizează la nivel local prin inspectoratele școlare județene. Metodologia privind mișcarea cadrelor didactice este stabilită anual prin Ordin Ministerial, în limitele legii, iar Ministerul Educației Naționale coordonează întreaga activitate privind mișcarea personalului didactic prin inspectoratele școlare județene. Și, în sfârșit, unitățile școlare se află în subordinea inspectoratelor școlare - prin controlul, monitorizarea și evaluarea exercitate de acestea (art. 95 lit. c din legea nr. 1/2011) și sunt finanțate din fonduri publice, prin bugetul Ministerului Educației (art. 104 alin. 2 din Legea nr. 1/2011).

În opinia apelantului, neacordarea voucherelor de vacanță este vădit nelegală, din moment ce legiuitorul a instituit dreptul de a beneficia în integralitate de vouchere de vacanță și pentru salariații care s-au aflat doar o parte din an în activitate. Și totuși, membrul de sindicat reprezentat în prezenta cauză nu a beneficiat de acordarea drepturilor cuvenite.

Nu trebuie ignorat nici principiul constituțional consacrat la art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

În considerarea acestui principiu, pentru eliminarea oricăror tendințe de reglementare a unor drepturi pur formale, acordarea în integralitate a indemnizației de vacanță sub forma voucherelor de vacanță solicitate se impune, prin prisma celor invocate anterior, pentru ca dreptul personalului, reglementat de lege, să nu devină doar o obligație lipsită de conținut.

Totodată, apreciază că prin neacordarea acestui drept membrului de sindicat reprezentat în prezenta cauză, se încalcă valori protejate de întregul sistem de drept și impuse cu putere de principiu în dezvoltarea istorică a dreptului național și universal, prin norme ce se regăsesc în dreptul pozitiv- ne referim la principiul egalității în fața legii și nediscriminării, consfințit de art. 16 din Constituție, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 și art. 14 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale - în condițiile în care salariații nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță, în timp ce majoritatea salariaților din unitatea de învățământ au beneficiat de acest drept.

În drept, își întemeiază apelul pe următoarele prevederi legale: art. 466 alin. (1), art. 468, art. 470 și 471 din Codul de procedură civilă; art. 40 alin. (2) lit. c), art. 268 alin. (1) lit. c) și art. 278 alin. (1) din Codul Muncii; art. 28 și art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011; art. 1 alin. (2), (2⁴) și (3) din O.U.G. nr. 8/2009; art. 36 alin. (1) din O.U.G. nr. 114/2018; art. 1 din O. M.E.N. nr. 3560/2018, art. 1 din O.M.E.N. nr. 3956/2019, art. 1 din O. M.E.C. nr. 4635/2020, art. 1 din O. M.E. nr. 3498/2022.

Intimata Școala Gimnazială Bretea Română nu a depus întâmpinare.

II. Problema de drept cu care urmează a fi sesizată ÎCCJ:

”Dacă prevederile art.1 alin.1 și alin. 2 din OUG 8/2009, art. 3 alin.2 din HG nr. 215/2009, art. 12 alin.2 din HG 215/2009, ale Ordinului nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile, respectiv instituțiile de învățământ de stat, ordin emis de Ministerul Educației Naționale, se interpretează în sensul că voucherele de vacanță aferente anului 2022 cuvenite cadrelor didactice se acordă proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului sau integral, indiferent de perioada în care s-a prestat această muncă”.

III. Situația de fapt premisă:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX este încadrată la unitatea XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pe postul de profesor învățământ primar, începând cu data de 01.09.2022 și nu a beneficiat de acordarea voucherelor de vacanță aferente anului 2022.

Prin prezenta acțiune se pretinde obligarea pârâtei la acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2022.

Instanța de fond a admis în parte acțiunea, în sensul obligării pârâtei la acordarea către reclamantă a indemnizației de vacanță sub formă de vouchere de vacanță, aferente anului 2022, proporțional cu timpul lucrat în cadrul unității pârâte, apreciindu-se că, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art.1 alin.1 și alin. 2 din OUG 8/2009, art. 3 alin.2 din HG nr. 215/2009, art. 12 alin.2 din HG 215/2009, ale Ordinului nr. 3498/2022, rezultă intenția legiuitorului de a acorda salariaților o indemnizație de vacanță anuală, în cuantum de 1450 lei, sub formă de vouchere, proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului, deci nu integral, indiferent de perioada în care s-a prestat muncă.

Textele legale aplicabile speței

Art. 1 alin. (1) și (2) din O.U.G. nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță :

„(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului salarial, angajatorii care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă pot acorda, în condițiile legii, bonuri de valoare, denumite în continuare vouchere de vacanță. (2) Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, *inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2021, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat*”, iar potrivit alin. (2⁵) „În cazul instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, modalitatea de acordare a indemnizațiilor de vacanță se stabilește prin hotărâre a Guvernului, fără a se diminua cuantumul anual acordat salariaților din administrația publică centrală și locală pentru vouchere de vacanță sau echivalent”.

HG nr. 215 din 4 martie 2009 pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea voucherelor de vacanță

Art. 3 alin. (2)

” în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație ”

Art. 12 alin. 2

”Cuantumul acordat salariaților, alții decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic.”

Ordinul nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și alte instituții publice din subordinea/coordonarea acestuia, pentru anul 2022

”**Art. 1 - (1)** Prezentul ordin stabilește modalitatea de acordare a voucherelor de vacanță în anul 2022 în unitățile/ instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și alte instituții publice din subordinea/coordonarea acestuia, denumite în continuare unități/instituții.

(2) Voucherele de vacanță aferente anului 2022 se emit doar pe suport electronic și sunt în cuantum de 1.450 de lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în bugetul alocat cu această destinație.

(3) Voucherele de vacanță se acordă tuturor persoanelor care au calitatea de salariat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1) la momentul acordării acestora. Având în vedere că voucherele de vacanță se acordă pentru recuperarea și întreținerea capacității de muncă a personalului, beneficiază de acestea persoanele care au desfășurat efectiv activitate în perioada de referință, indiferent de perioada lucrată.

(4) Beneficiază de vouchere de vacanță personalul încadrat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1), care a desfășurat activitate în anul 2022, indiferent de durata acesteia, inclusiv personalul aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul salariatului al cărui contract individual de muncă/raport de serviciu, la data acordării voucherelor de vacanță, este suspendat sau a încetat în cursul anului 2022, acesta poate beneficia de vouchere de vacanță numai dacă, în termen de maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, depune la unitate/instituție o cerere în acest sens.

precum și dovada achitării impozitului aferent prin virament bancar în contul unității/instituției."

Potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

De asemenea, potrivit art. 4 din același act normativ, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

(a) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitate a părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

(b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

(c) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

(d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Analizând îndeplinirea acestor condiții se rețin următoarele:

(a) procesul pendinte are ca obiect acordarea indemnizației de vacanță sub forma de vouchere de vacanță, în cuantum de 1450 lei, aferente anului 2022.

Pretențiile deduse judecării se circumscriu stabilirii și/sau plății drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât reclamanta, angajată a pârâtei Școala Gimnazială Bretea Română, este salarizată din fonduri publice.

(b) Cauza se află în apel, fiind pe rolul unui complet de judecată din cadrul Curții de Apel Alba Iulia - Secția civilă.

(c) În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

Curtea de Apel reține că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamanta pretinde acordarea indemnizației de vacanță sub formă de vouchere de vacanță aferente anului 2022 integral, indiferent de perioada în care s-a prestat activitate (în valoare de 1450 lei) și nu proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului.

De asemenea, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu formează obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

OPINIA INSTANȚEI DE JUDECATĂ este în sensul că persoanelor care pot beneficia de voucherele de vacanță instituite de OUG 8/2009 li se aplică fie art. 3 alin. 2 din HG 215/2009, fie art. 12 alin. 2 din același act normativ, aplicarea concomitentă, aceleiași persoane, a celor 2 texte reglementate pentru două ipoteze diferite fiind exclusă.

Potrivit art. 3 alin. 2 din HG 215/2009, în cazul salariaților din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, se acordă o singură indemnizație de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație.

Salariații din instituțiile și autoritățile publice, prevăzute de art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, sunt salariații instituțiilor publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2026, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat.

Art. 12 - (2) din HG 215/2009 prevede că "Cuquantumul acordat salariaților, altii decât cei prevăzuți la art. 3 alin. (2), sub forma voucherelor de vacanță se stabilește, în condițiile legii, de către angajatori proporțional cu perioada de exercitare a raportului de serviciu sau durata contractului de muncă, într-un an calendaristic."

Or, în cazul salariaților cărora li se aplică exclusiv dispozițiile art. 3 alin. 2 din HG 215/2009, cererea de acordare a voucherelor de vacanță este întemeiată în tot, întrucât în cazul acestora nu este legiferată obligația de a fi acordate voucherele de vacanță proporțional cu timpul lucrat.

Dimpotrivă, art. 3 alin. 2 din HG 215/2009 dispune acordarea unei singure indemnizații de vacanță, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație, ceea ce se respectă prin acordarea unui singur voucher în cuantum de 1450 lei, integral, aferent anului 2022.

În același sens sunt și dispozițiile Ordinului nr. 3498 din 31 martie 2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și Cercetării și alte instituții publice din subordinea acestuia, pentru anul 2020, care stabilește modalitatea de acordare a voucherelor de vacanță în anul 2022 în unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației și Cercetării și alte instituții publice din subordinea acestuia.

Potrivit art. 1 alin. (3) din ordin, beneficiază de vouchere de vacanță personalul încadrat în unitățile/instituțiile prevăzute la alin. (1), care a desfășurat activitate în anul 2022, indiferent de durata acesteia, inclusiv personalul pensionat/detașat sau aflat în situațiile prevăzute la art. 145 alin. (4) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste considerente, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și 2 din OUG nr.62/2024, instanța va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

"Dacă prevederile art.1 alin.1 și alin. 2 din OUG 8/2009, art. 3 alin.2 din HG nr. 215/2009, art. 12 alin.2 din HG 215/2009 , ale Ordinului nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile, respectiv instituțiile de învățământ de stat, ordin emis de Ministerul Educației Naționale, se interpretează în sensul că voucherele de vacanță aferente anului 2022 cuvenite cadrelor didactice se acordă proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului sau integral, indiferent de perioada în care s-a prestat această muncă".

(continuarea încheierii din data de XXXXXXXX pronunțată în dosar nr.XXXXXXXX)

Prezenta încheiere se va comunica Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Se va dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări și a publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

Pentru aceste motive,

În numele legii,
DISPUNE:

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

”Dacă prevederile art.1 alin.1 și alin. 2 din OUG 8/2009, art. 3 alin.2 din HG nr. 215/2009, art. 12 alin.2 din HG 215/2009, ale Ordinului nr. 3498/2022 privind stabilirea modalității de acordare a voucherelor de vacanță pentru unitățile, respectiv instituțiile de învățământ de stat, ordin emis de Ministerul Educației Naționale, se interpretează în sensul că voucherele de vacanță aferente anului 2022 convenite cadrelor didactice se acordă proporțional cu activitatea în muncă efectiv prestată în timpul anului sau integral, indiferent de perioada în care s-a prestat această muncă”.

Prezenta încheiere se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Dispune suspendarea judecării apelului formulat în dosar nr. XXXXXXXX conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări și publicării acesteia în Monitorul Oficial.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, XXXXXXXXXX

Președinte,
XXXXXXXXXXXXX

Judecător,
XXXXXXXXXXXXX

Grefier,
XXXXXXXXXXXXX

Red./Tehnored. XXXXXXXX
XXXX cx./XXXXX